

MÚLTIDÉZŐ

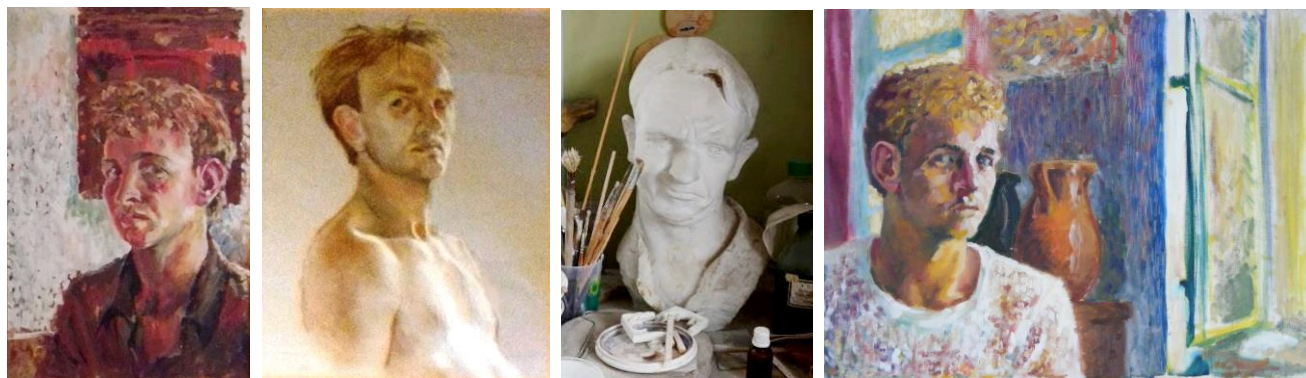
V I I . É V F O L Y A M , 2 0 1 7 . K Ü L Ö N S Z Á M

MÓDY PÉTER SZOBRÁSZMŰVÉSZ KÖZTÉRI ALKOTÁSAI

A Múltidéző idei különszámaiban, mint kiemelkedő értékek, bemutattuk a faluban élő, és az ahhoz kötődő képző-és iparművészek munkásságát. Varga Bernadett iparművészt abból az alkalomból, hogy a Szent Márton emlékévkéjé kapcsán Szent Márton miseruhát készítette a szombathelyi Szent Márton templomnak. Tóth Livia iparművészt pedig azért, mert a Magyar Művészeti Akadémia nem köztestületi tagjává választotta 2017-ben. Krenner-Tóth Katalint pedig azért, mivel ugyanebben az évben Kiss Sándor-díjban részesült.

Ezt a sorozatot folytatjuk idei utolsó különszámunkban, amikor Módy Péter szobrász- és restaurátor művész köztéri alkotásairól írunk. Településünk 800 éves megemlékezései kapcsán előző különszámunkban foglalkoztunk Módy Péter falunkban meghíúsult terveivel. Azt is említettük, hogy a művész közel három évtizede kötődik a községhez, hisz a helyi születésű Tóth Livia iparművész férje, és így az elmúlt évtizedekben több híres restauratori munkáját (pl. a szombathelyi Szentháromság szobor) is Vasszécsenyben kivitelezte. Ezúttal nem a restauratori munkásságával foglalkozunk, amiért 2010-ben Forster Gyula - díjban részesült, hanem az ezekkel a munkákkal párhuzamosan alkotott köztéri szobraival.

Módy Péter 1965-ben született Debrecenben. 1983-ban érettségizett a szegedi Tömörkény István Művészeti Szakközépiskola díszítőszobrász szakán. 1984-85 között kőszobrászként dolgozott az Épületszobrász és Kőfaragó vállalatnál. 1991-ben diplomázott a Magyar Képzőművészeti Egyetem kőszobrász restaurátor szakán, ezzel párhuzamosan ugyanitt tanári diplomát is szerzett. 1990-91 között a Nyíregyházi Művészeti Szakközépiskola tanára. 1992-93 között a Budapesti Történeti Múzeum restaurátora, ahol a budavári gótikus szoborleleten dolgozott. 1993-ban megalapította a Szent Péter Céhet, akikkel a Pannonhalmi Apátság műemléki felújításán dolgoztak. 1996-tól önálló restaurátorként dolgozik. Ezzel párhuzamosan 1992-2003 között tanít a Budai Rajziskola Művészeti Szakközépiskolában. 1991-től tagja, 2001-től pedig szakértője a Magyar Restaurátor Kamarának. 2014-től pedig a Magyar Építész Kamara kőszobrász-restaurátor szakértője. 2012-16 között a Főváros köztéri szobrainak restaurátora. Tagja a Rumi Rajki Műpártoló Körnek. Az életrajz azonban megkívánja, hogy a köztéri alkotások mellett néhány korai művét is bemutassuk, illetve olyan terveket, amik később vagy megvalósultak, vagy a vasszécsenyi terveikhez hasonlóan nem. Ezek néha önálló kisplasztikaként jelennek meg a művész kiállításain, néha csak a műtermében láthatók. Habár Módy Péter a szegedi Tömörkény István Művészeti Szakközépiskolában szobrász szakra járt, korai önarcképei mind festmények. Posztimpreszionista, pointilista szemléletű munkák ezek, a korábbi olajfestmény, a későbbi pasztell. Önbizalommal teli, grimaszos gipsz önarcképe nagyon átgondolt, összefogott formákból épül fel, igazi érett pasztika. A festészet iránti fogékonysága még a Képzőművészeti Egyetemen is megmaradt, erről tanúskodik 1990-es fauve-s önarcképe, amely a korai Matisse képeket idézi.

1. kép - Önarckép, olaj,1981; 2. kép - Önarckép, pasztell, 1983; 3. kép - Önarckép, gipsz,1986; 4. kép - Önarckép, olaj,1990

Néhány korai tanulmány-jellegű pasztikai munkáját is be kell, hogy mutassunk ahhoz, hogy lássuk későbbi, köztéri szobrászata milyen alapokra épült. A Tömörkény Gimnáziumban készült még az első két tanulmányfeje Bencéről és Tomiról. Majd az érettségi után, míg kőfaragóként dolgozott, mintázta a következő két fejtanulmányát Csuziról és Tildiről. Mind a négy tanulmányfej komoly, az emberi arc formavilágával tisztában lévő, ambiciózus fiatalember munkája.

Ugyancsak ez alatt az idő alatt faragta ki tartosi vörös márványból Bakócz Tamás esztergomi érsek címerét. Ez a munkája inkább egy leendő szobrász-restaurátor stúdiójának számít.

5. kép - Bence, gipsz,1982; 6. kép - Tomi, agyag,1983; 7. kép - Csuzi, gipsz,1984; 8. kép - Tildi, gipsz,1984; 9. kép - Bakócz Tamás címere, kő,1985

Másodéves volt a Képzőművészeti Egyetemen, amikor ugyancsak tardosi vörös márványból faragja ki a Gyíkocskát, amiben bizonyosságot tesz a kőfaragás terén szerzett eddigi tapasztalatairól. Szintén stúdium munkának számít a reneszánsz Madonna tondója. Első köztéri alkotása Nyíregyházára készült, sajnos erről nem tudunk fényképet szerezni. Vas megyében az első köztéri alkotása, a táplánszentkereszti Németh Lajos emlékműve, a település kiváló és híres citeraművészének állít emléket. A környéken tehát elsőként a Táplánszentkereszti Önkormányzat fedezi fel a Vasszécsenyben dolgozó szobrászművészt. Az emlékmű három egységből áll, három különböző színű kő elkészítve. Mind a citera formája, mind a hullámmódon vésett népdalrészlet „Tavaszi szél vizet áraszt” a népi kultúránk egyetemességére utal. Ugyanebben az évben a Hévízi Jézus Szíve templom számára mintáz egy Szent Antal szobrot. (Ez első liturgikus térben felállított köztéri munkája.)

10. kép - Gyíkocskák, kő, 1987; 11. kép - Reneszánsz Madonna, gipsz,1989; 12. kép - Németh Lajos emlékmű, Táplánszentkereszt, kő, 1998; 13. kép - Szent Antal, gipsz (részlet) 1998

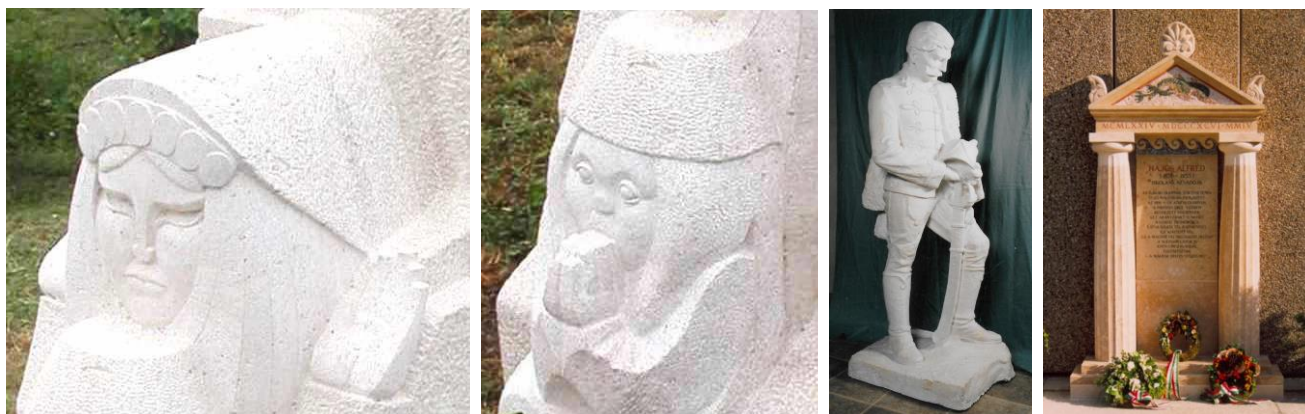
Egy évvel később a Csemeszkopácsi Önkormányzat bízta meg az „Elenik” című szoborkompozíció elkészítésével, amit 2000-ben ünnepélyes keretek között fel is avatnak.

14. kép - A csemeszkopácsi „Elenik” szobor vázlata,1999; 15-17. kép - Elenik szobor (részletek), Csemeszkopács, kő, 2000

Az Árpád-kori templom arányrendszeréből indult ki a művész a kompozíció megfogalmazásakor. (A torony a családfő, az atya, a hajó az anya, aki megszüli gyermekét, aki pedig a szentély.) Az apa mellén honfoglalás-kori mellkereszt, az anya kétoldalt áldó kéztartással, a gyermek imára kulcsot kezekkel. A család ősi, megbonthatatlan kötelékét kifejező szobor stílusban a belső-ázsiai kun-babák formavilágához nyúlik vissza. (Magyarországon a kun gyökerekkel rendelkező Gyórfi Sándor szobrászművész fordult még vissza ehhez az ősi szobrászati nyelvhez.) 2004-ben az „Eleink” szobor kisméretű tervét a Vasszécsenyi Művelődési Házban is kiállította, a kiállítást Pungor Zoltán, a csemeszokpácsi Helytörténeti Múzeum alapítója, a Vasszécsenyi Általános Iskola egykori tanára nyitotta meg. (Ugyancsak ő nyitotta meg 2002-ben Vasváron a „Négy vasszécsenyi művész” című kiállítást, amin Módy Péter volt az egyik alkotó, de valahogy ez a faluhoz való kötődés épp a vasszécsenyiekben nem tudatosult.)

2003-ban Szombathely város Önkormányzata kéri fel, hogy rekonstruálja a 11-es Huszárlaktanya egykori (1945 után lerombolt) Huszáremlékművét. A műkő szobor egy az egyes gipszmodelljét el is készíti, azonban a műkő változat felállítása végül elmarad. 2004-ben, a Gödöllői Önkormányzat bízta meg a Hajós Alfréd emlékmű elkészítésével. Ebben a munkájában az ókori görög építészet felidézését látjuk. Két dór oszlop között van a feliratos emléktábla, felette kőpárkány és timpanon.

18-19. kép - Elenik szobor, Csemeszokpács, kő, 2000; 20. kép - Huszáremlékmű-rekonstrukció, Szombathely, gipsz, 2003; 21. kép - Hajós Alfréd emlékmű, Gödöllő, kő, 2004

2004 a veresegyházi Trianoni Emlékmű tervezésének és felállításának az éve is. Ezúttal organikus formákkal dolgozik, először próbálja ki egy művön belül a különböző anyagok használatát. Az egy évvel későbbi „1956-os Emlékmű” terve azonban nem valósult meg. (Egy országos pályázatra készítette.) Négy őrtorony közt börtön-rács feszül, a Rákosi korszak terrorjára utalva, ugyanis szinte nem volt olyan család az országban, hogy ne érte volna valamelyik tagját a személyi kultusz büntetése. A kompozíció közepén kör alakban feltörő fény (az 56-os lyukas zászlóra utal) átszakítja a rácsot. Monumentális, felszabadító hatású terv, eltér az szokásos 56-os sztereotípiáktól, semmi közhelyesség és sematizmus. az 56-os forradalmárok szabadságvágyának nagyszerű kifejezése. (Módy Péter tervét a 60. évfordulón is elfelejtették, pedig bármelyik településünk büszkesége lehetne.)

Ezt követően azonban egymás után valósulnak meg köztéri tervei, Veresegyházán egymással párhuzamosan három is. A Mackós kút kerámiafal háttérét Kun Éva iparművész készíti el, a közös mű az átadás után azonnal a kicsik kedvence lesz. Az egykori veresegyházi piac terén három hatalmas zöldséget farag ki Módy Péter különböző színű kövekből. (Itt egyszerűen a felnagyított méretek volt az a frappáns alapötlet, amire ez a munkája épült. A nagyméretű formák a gyerekek kedvenc mászókéjává vált. Max Klinger, múlt századi szobrász munkáiban találkozhatunk ilyen „vegyes” anyaghasználattal.)

22. kép - Veresegyházi Trianoni Emlékmű terve, 2004; 23. kép - 1956-os Emlékműterv, 2005; 24. kép - Mackós kút, Veresegyház, kő, kerámia, 2005-6; 25. kép - Zöldségek, Veresegyház, kő - 2005-6

Ugyanebben az évbe, szintén Kun Éva keramikussal közösen készíti el az úgynevezett „Angyalos-harangos” kútát. A köztéri mű felavatása óta Veresegyház nevezetességévé vált, harangjátéka az idevetődők soha nem felejtik el. A két egymásba fonódó életfa ágai közt egy angyal száll át. Ezúttal is az organikus formavilág érdekelte a szobrászt, a fák megfogalmazása és az angyal együttes látványa szinte a népmesék csodálatos világát kelti életre. Mindhárom veresegyházi munka a mesék bűvöletébe viszi a nézőt. Ritka ilyen gyermek-centrikus köztéri alkotásokkal találkozni.

26-29. kép - Angyalos - harangos kút, Veresegyháza, kő, kerámia, 2005-6

2005-ben ismét megkeresi Csempezkopács község önkormányzata, hogy készítse el a település díszpolgári érmét. (Igaz, hogy ez a munkája nem köztéri alkotás, ezúttal azért teszünk kivételt vele, mert egy szomszéd falu bízta meg vele.) Az egész világ Csempezkopácsot Árpád-kori templomával azonosítja, így Módy Péter is ezt ábrázolta az emlékérmén. Az írásos oldalán a templom kapuja feletti timpanon Agbus Dei ábrázolását láthatjuk, háromkaréjos mezőben. (Ez egyébként Csempezkopács címere is.) Az érme másik oldalán gyönyörű megfogalmazásban a templomot ábrázolja. Az apró, vonalkás mintázás Vincent van Gogh ecsetkezelést idézi. A díszpolgári érme első kitüntetettje maga Pungor Zoltán, a vasszécsenyi általános iskola egykori tanára volt.

A következő két munkája ismét csak terv maradt. A „Prédikátor” című szobra olyan, mint egy Greco festmény, Kálvin János karcsú, nyúlánk alakja legalább is ezt a kort, ezt a századot idézi meg. A prédikátor jobb kezével, felfele tartott mutatójával gesztikulál, bal kezében a Szentírás.

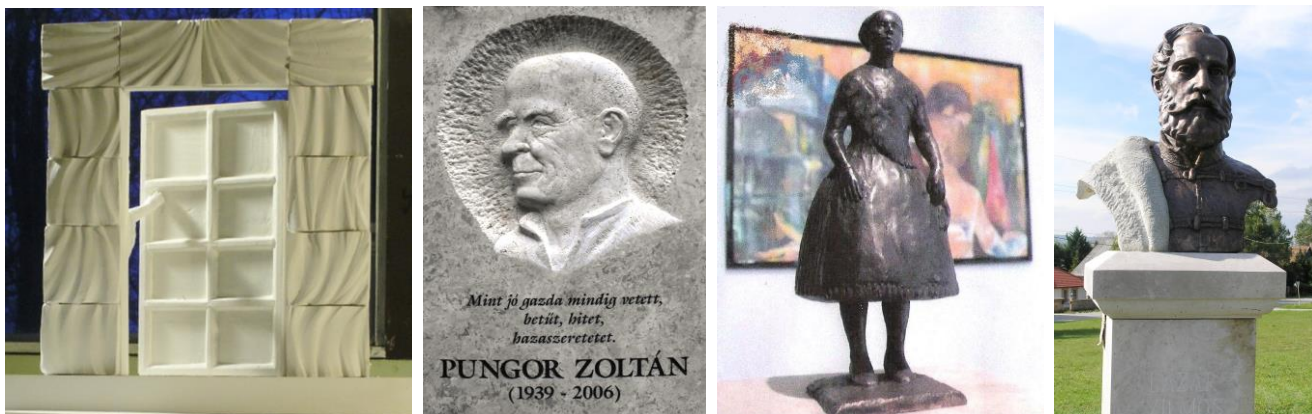

30-31. kép - Csempezkopács Díszpolgára érme, bronz 2006; 32. kép - Prédikátor (Kálvin János), agyag, 2006; 33. kép - Prédikátor (Kálvin János), gipsz, 2006

A „Mennyek kapuját” a répcelaki temetőbe szánta. (Ismét egy Vas megyei munka.) 12 négyzet alakú drapériamezőből áll, amik körbekeretezik a Mennysorság kapuját, melyet odaátról egy kéz óvatosan résnyire nyit előtünk ki. Átszellemülten szép költői gondolat, azonban az ottani képviselőtestület nem értette meg, így végül a mű nem került kivitelezésre. A terv elutasítása ellenére Répcelak később, 2015-ben önálló kiállítást rendezett Módy Péternek. A Múltidéző szerkesztője a „Művészet és Barátai” című lapban a következőket írta a kiállításról: „A répcelaki Nyitott Tér Galériában egy sokoldalú művész mutatkozott be, aki egyaránt otthonos a szobrászat, a grafika és a festészet területén. Módy Péter gondolkodó és láttató művész. Művei egyéni és egyedi gondolataiból indulnak, és ehhez a meditatív alaphoz keresi és megtalálja az adekvát formai-téri megjelenítést. Plaketteket és kisplasztikákat is készít, köztéri alkotásai nyíregyházán, Veresegyházon és több Vas megyei településen is megtalálhatók. Általában nonkonformista, vagyis szeret elrugaszkodni az anyaghasználat terén is a hagyományostól, egy alkotáson belül is gyakran nyúl több anyaghoz (Kő, bronz, terrakotta), technikához. Köztéri művei

feltétlenül a szerethető kategóriába tartoznak, középpontjaivá váltak az adott település társadalmi, közösségi életének, rendezvényeinek.”

2007-ben, Csemeszokopács felkérésére, a róla elnevezett Helytörténeti Múzeum falára készítette el Pungor Zoltán emléktábláját. (Halála után egy évvel a település fontosnak tartotta mindezt.) Felirata: „Mint jó gazda mindig vetett, betűt, hitet, hazaszeretet.” A szobrász a tondó formát mélyíti ki, ebből emelkedik ki a profilból ábrázolt személy arca. (Ez immár harmadik csemeszokopácsi munkája.) A 2008-ban készült „Galgamenti leányka” szobra kisplasztika marad csak, pedig érett szobrászra valló alkotás. Letisztult, összefogott formák uralják. (Módy Péter restaurálta korábban a debreceni Medgyessy Ferenc Múzeum anyagát, ezen a művén a kiváló szobrászunk ars poétikája is fellelhető.) Magyarországon szinte egyedülálló módon, a palóc vidéken még ma is él az egykori népviselet, a szobrász ezt tartotta fontosnak megjeleníteni ebben az alkotásában. 2010-ben Veresegyházán viszont megvalósul egy másik műve, az ottani Aradi vértanúk emlékparkjába készítette el Lázár Vilmos tábornok portrészobrát. A büszt-szobor érdekessége, hogy a köpenye kőből lett kifaragva, míg a többi része bronzból van kiöntve. Módy Péter már korábban is szerette vegyíteni a különböző anyagokat köztéri alkotásain. Manapság ritkán találkozunk ilyen megoldással a köztéri alkotásokon, úgy látszik ez neki egyik specialitása. (Minden bizonnyal a Vasszécsenyi 800 éves Emlékművében is több anyaggal dolgozott volna.)

34. kép - Mennye kapuja, terv a répcelaki temetőbe, gipsz,2007; 35. kép - Pungor Zoltán emléktábla, Csemeszokopács, kő, 2007; 36. kép - Galgamenti lányka, bronz,2008; 37. kép - Lázár Vilmos aradi vértanú, Veresegyház, kő, bronz,2010

Hat évet kellett várnia, hogy eddigi pályafutásának legjobb állomásához érkezzen el, a 2016-ban szentelte fel Beer Miklós váci püspök a Veresegyházi Szentlélek templomot, amelyben Módy Péter négy köztéri alkotást is készített. Maga a vállalkozás is példaértékű Magyarországon, hisz ezúttal nem az egyház volt a megrendelő, hanem Veresegyház Önkormányzata. A templom 12 apostolszobra közül kettőt, Szt. Pétert és Szt. Bertalant készítette el Módy Péter. A középkori szobrászat formavilágát és arányrendszerét követő oszlop-apostolszobrok monumentalitást kölcsönöznek a centrális templomtérnek. Mintha a jáki templom apostolszobrai újjászületésének lennének a tanúi. Mint a középkorban, újra az architektúra nélkülözhetetlen része lesz a szobor, illetve a műalkotás. (A funkcionalista szemléletű építészet fosztotta meg a műalkotásoktól a középületeinket.) A templomépítés összes fázisát filmre vette a Veresegyházi Városi Televízió, a következő három kép a „Két templom vonzásában” című dokumentumfilmjükből származik. (Jól érzékelhető a szobrok nagysága és monumentalitása a mellette dolgozó szobrász arányához képest.)

38-40. kép - Veresegyházi Szentlélek Szt. Péter és Szt. Bertalan szobrok készülőben,2015

Módy Péter, a templomban alkotó többi szobrászhoz hasonlóan Szt. Pétert és Szt. Bertalant attribútumaival (kulccsal és késsel) ábrázolja. (Bertalan Kisázsia-tól Indiáig térített, így Székétiában is, ahol a magyarok elődei éltek.) A műkőből öntött szobrok hozzásimulnak a kupolát tartó oszlopokhoz. Ebben a munkában Módy Péter csak kivitelező volt, hisz a 12 apostolfigura szobrászati gondolata a veresegyházi Konkoly György szobrász-restaurátor művésztől származik.

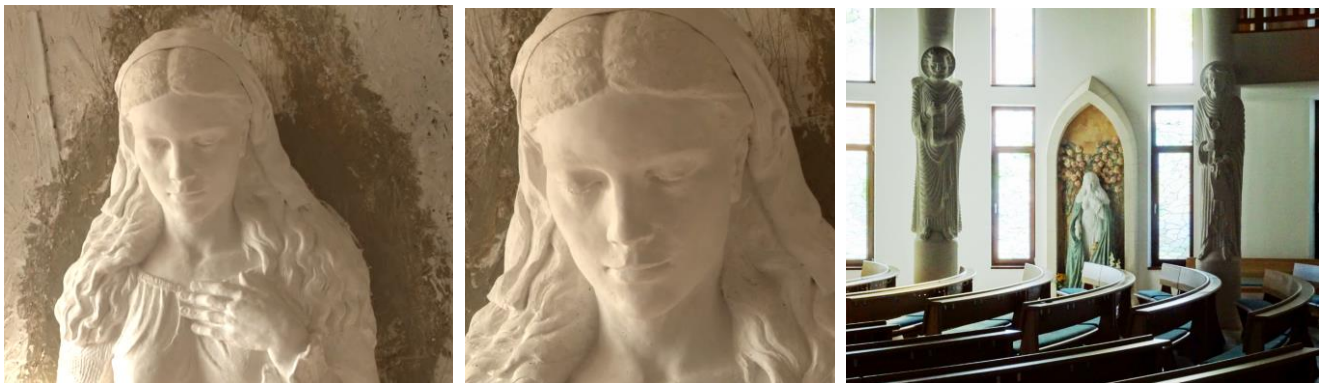
41. kép - Veregyházi Szentlélek templom belseje, baloldalt Keresztelő Szt. János, jobboldalt Szűz Mária szobra, 2016; 42-43. kép - Szt. Péter apostol szobra, 2016; 44-45. kép - Szt. Bertalan apostol szobra, 2016

E két apostolszobron kívül Keresztelő Szent János és Szűz Mária szobrát is Módy Péter készítette el a templom mellékoltáraiként. Mindkettő egy gótikus falifülkéből lép elő, kel életre. Keresztelő Szent János alakja össze van kötve a templom keresztelőmedencéjével. A Jordán vize, amiben János keresztelt, lábunk alatt átfolyik a keresztelőmedencéhez, amiből aztán megkeresztelik az újszülötteket, újjászületetteket. A kőmedence fedőjén mintha felbugyogna a Jordán vize. A keresztelő kőmedence peremén koraközépkori fonaldíszes sáv fut végig, ami harmonikus kiegészítése a már említett apostolszobroknak. János alakja bronzból készült, míg mögötte a háttér kerámiából (ezúttal is Kun Éva alkotása). Keresztelő Szent János alakját ilyen szép ikonográfia összefüggésben, a művészettörténetben korábban is csak nagyon ritkán ábrázolták. A szobor a keresztelőmedencével a templom egyik ékessége. Vele átellenben látható a Köpenyes Mária szobra, aki ugyanolyan gótikus szoborfülkében áll, mint Keresztelő Szent János.

46-49. kép - Keresztelő Szent János és keresztelőmedence, Veregyháza, Szentlélek templom, kő, kerámia, bronz, 2016

Szűz Mária alakja fehér ruskicai márványból van kifaragva. Bal kezét a szíve fölé teszi (középkori ábrázolásokon látható hasonló mozdulat Máriánál, de még Donatello Angyali üdvözlésén is ezt látjuk), a jobbal köpenye szegélyét fogja. A háttér és a köpeny (és az alóla kikandikáló gyermekarcok) itt is kerámiából készült, szintén Kun Éva alkotásai. A köpeny redői közötti kisgyermek fejek megidéznek a középkori Köpenyes Madonna ábrázolásokat. Módy Péter ezen alkotása is a templom egyik nevezetességének számít. Egyáltalán, a templom képzőművészeti alkotásainak magas színvonala, igényessége példaértékű, talán egész Európában. Emiatt a kortárs szakrális művészet zarándokhelyévé válhat a veregyházi Szentlélek templom. Ebben a páratlan összhatásban Módy Péternek is elvülhetetlen érdemei vannak. Ilyen páratlan mű-együttes tőle is csak itt látható.

50-51. kép - Szűz Mária, gipsz, 2015; 52. kép - Köpenyes Madonna, Veregyháza, Szentlélek templom, kő, kerámia, 2016

53-56. kép - Köpenyes Madonna, Veresegyház, Szentlélek templom, kő, kerámia, 2016

Módy Péter, Szűz Mária arcában eddigi munkásságának egyik legszebb arcát alkotta meg. Egyáltalán, Mária egész figurája méltó folytatása az európai keresztény művészet Mária-ábrázolásainak.

57-59. kép - Köpenyes Madonna, Veresegyház, Szentlélek templom, kő, kerámia, 2016

A következő évben is kapott egy megbízást Veresegyházától, ezúttal az aradi vértanúk közül Kiss Ernőt kellett ábrázolnia. Ez már Veresegyházán a második aradi vértanút ábrázoló portrészobra. Azonban a 2017-es év legnagyobb megbízása mégsem ez a portré, hanem a szombathelyi Evangélikus templom elé kerülő, az 500 éve reformációt megjelenítő emlékkútja. A követ ezúttal is kerámiával egészíti ki a művész, ezúttal azonban Barták Csaba szobrászművésszel dolgozik együtt, aki a kút kerámiadomborműveit készíti el. (Barták Csaba a magyar Képzőművészeti Egyetem restaurátor szakán írt szakdolgozatában a lipárti templom középkori Szűz Mária szobrának kutatásával foglalkozik.)

60. kép - Kiss Ernő aradi vértanú, Veresegyház, bronz, 2017; 61. kép - A Reformáció emlékkútja, terv, 2016; 62. kép - Az emlékkút felállítása Szombathelyen, 2017; 63. kép - A Reformáció emlékkútja, Szombathely, 2017

A nyolcszögletű ivókút alkalmazkodik, a neoromán stílusú evangélikus templomhoz. Annak történelmi miliójét erősíti föl. A kútház sisakjának tetején a templom oldalhajóit záró evangélikus kereszt motívuma meg is ismétlődik. Mind a veresegyházi Angyalos kútnál, ezúttal a kihívást jelentett a kút gépészeti részének elrejtése a köztéri alkotásban.

64-66. kép - Puskás Tivadar Szombathely polgármestere avatóbeszédét mondja, 2017

Módy Péter ezúttal is középkori építészeti előképekből indult ki, melyek között a visegrádi királyi palota nyolcszögletű kútja is megtalálható, habár ez már reneszánsz alkotás. De ez az utóbbi példa arra jó, hogy láthassuk, milyen központi szerep jutott a korábbi évszázadokban az ivó-kutaknak. A szombathelyi Evangélikus templom előtti térnek is immár fókuszpontja lett ez az ivó-kút. Az evangéliumi történet a samarai asszonnyal a samarai kútnál jól rávilágít, hogy mit jelent az egyháznak, Isten népének a az élet vize. Módy Péter kerámiaképekkel kiegészített kútháza valahol erre a történetre is utal, hisz tiszta, szomjat oltó ivóvíz, ma egyre nagyobb kinccsé válik a világon.

67-69. kép - Az emlék kút megáldása, 2017

A szombathelyi emlékkúttal egy időben volt egy másik szombathelyi terve is, ez pedig a Református templom elé került volna és Károlyi Gáspárnak állított volna emléket. Ez azonban a vasszécsenyi 800 éves emlékműhöz hasonlóan nem valósult meg.

70. kép - Az emlék kút megáldása, 2017; 71 -73. kép - Károlyi Gáspár emlékmű, Szombathely (terv) 2017

Összeállításunkban megpróbáltuk rekonstruálni egy a faluhoz köthető alkotói életpályát, abban a tudatban, hogy 800 éves múltunk értékei közt az ilyen szellemi értékeink a legbecsesebbek. Helytörténeti gyűjteményünk nincs, ahol az elmúlt évszázadok tárgyi emlékeit láthatnánk, művelődéstörténeti ritkaságaink sem elérhetők, nem olvashatók. Művészeti értékeink pedig nem voltak méltóak arra, hogy azt ebben a különleges évben tematikusan, alkotószemélyekre lebontva bemutassuk, vagy róluk valamilyen maradandó kiadványt megjelentessünk. Így marad az, ami eddig is volt, hogy a faluhoz kötődő képző- és iparművészek másutt mutatják be értékes munkásságukat. (Legközelebb, 2018-ban a sárvári és a kőszegi várban.)

Végezetül a Múltidéző olvasói nevében szeretnénk gratulálni Szkok Iván festőművésznek, településünk Díszpolgárának, hogy idén ősszel, a Magyar Festészet Napja alkalmából Életmű-díjban részesült.